

متن پرسش

سلام علیکم. همان گونه که مطلع هستید نظر علامه طباطبایی در مورد آیه ۲ سوره بقره چنین است: آنان که از هدایت تشریحی قرآن بهره می برند محفوف به دو هدایتند: یکی هدایت تکوینی فطری که ابتدایی و مربوط به قبل پذیرش قرآن است آیه «اولک علی هدی من ربهم» ناظر به آن است و دیگری هدایت تکوینی پاداشی که مربوط به بعد پذیرش هدایت تشریحی است و «هدی للمتقین به ان نظر دارد(تسنیم/جلد ۲ / توضیح نظر علامه) سوال من اینست که با توجه به این نظر آیه «اولک علی هدی من ربهم» مربوط به هدایت تکوینی و فطری است؟ اگر نه چگونه نظر علامه را توجیح می کنید. با تشکر،

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: قرآن در ابتدای سوره بقره می‌فرماید: این کتاب برای متقین وسیله هدایت است و سپس خصوصیات متقین را برمی‌شمارد که «الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَ مَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ» مؤمن به غیب هستند و اهل عبادت و سپس می‌فرماید این‌ها بر هدایت رب خود می‌باشند. چون لازمی این هدایت را در قبل ایمان به غیب و عبادت پروردگار و دادن انفاق ذکر کرده، معلوم است که نظر به شایستگی‌های آن‌ها دارد که خودشان در خود ایجاد کرده‌اند و زمینه‌ای برای هدایت قرآنی را برای خود فراهم نموده‌اند. پس نمی‌تواند هدایت تکوینی باشد بلکه این‌ها با اراده‌ی خود این کارها را انجام داده‌اند و نه به جهت آن که لازمی وجود آن‌ها بوده باشد. موفق باشید